

Liturgie aangepaste dienst Baflo, 28-09-14 om 14.30 uur

Thema: *In kruiken en kannen (2 Koningen 4:1-7)*

Welkom en mededelingen

Zingen: a. Opw. 334 – Heer, uw licht en uw liefde schijnen
b. Opw. 88 – Een rivier vol van vrede
c. Gez. 45 – Laat de kind'ren tot mij komen

Votum en groet

Zingen: Ps. 116:1,2,3,7 – God heb ik lief

Gebed

Zingen: ELB 459 – Lees je bijbel, bid elke dag (Ned. + Eng.)

Lezen uit de Bijbel: 2 Koningen 4:1-7 (Gea Vogel)

Zingen: Gez. 168 – 'k Stel mijn vertrouwen op de Heer, mijn God

Preek

Zingen: a. Ps. 72:1,2,6 – O God, wil aan de koning schenken
b. Gez. 38 – Zoek eerst het koninkrijk van God
c. Opw. 71 – Jezus leeft in eeuwigheid

Apostolische Geloofsbelijdenis

Zingen: Gez. 167:1,2,3 – Samen in de naam van Jezus

Gebed a. Gesproken
b. Gezongen Onze Vader

Collecte

Zingen: Opw. 602 – Vrede van God, de vrede van God

Zegen met gezongen Amen: Lb. 456:3

Preek

Thema: In kruiken en kannen (*Elisa helpt een arme weduwe*)

Broeders en zusters, jongens en meisjes, beste mensen,

Sjonge jonge, wat is dit? Waar ben ik vanmiddag in terecht gekomen?

Allemaal kruiken en kannen hier op de tafel en op het podium. Kruiken en kannen, potten en pannen.

Het lijkt wel een kringloopwinkel. Waar is dat voor? Gaat onze koster soms een winkeltje beginnen hier in de kerk?

Ik zie grote kruiken en kleine kannen. Van aardewerk en van glas.

Even kijken of er ook iets in zit. Deze is leeg. Deze ook! En deze hele grote!

Hé, dit kleine kruikje / kannetje, daar zit iets in. Ik zal eens voelen en ruiken wat dat is.

[Aan een van de gasten vragen of hij/zij ook even voelen wil.]

Het is in elk geval geen water. Het lijkt wel olie. Nee, geen olie om de motor van mijn auto mee te smeren. Het is olijfolie. Die gebruik je voor het eten. Je kunt er vlees in braden of er pannenkoeken in bakken.

En als je er lekkere kruiden doorheen doet, dat wordt het een soort bodylotion of zalfolie. Als je dat op je gezicht doet of op je handen, dan droogt je huid niet zo uit in de warmte en in de zon. En je gaat nog lekker ruiken ook.

Maar waarom staan al die lege kruiken en kannen hier nu vanmiddag? En dat ene kannetje / flesje met olijfolie? Wie weet dat?

[Gasten / kinderen laten reageren.]

Ja, dat hoort bij het Bijbelverhaal van vanmiddag. We hebben al dit spul hier neergezet, omdat het kan helpen om te begrijpen, dat de Heer door Elisa een groot wonder heeft gedaan.

In kruiken en kannen. Elisa helpt een arme weduwe. Ik kan het nog mooier zeggen: God de HEER helpt een arme weduwe en haar twee zonen. Zodat ze niet meer arm zijn en vrolijk kunnen leven in Israël.

Luister maar!

Ik vertel het eerst even heel kort uit dit boekje. (Het is overgebleven van de kinderbijbeltentoonstelling van een paar weken geleden.)

Je ziet dat het de vorm heeft van een kruik. Dat pas heel goed bij dit verhaal. 'Het wonderlijke oliekruijkje'.

[Boekje laten zien en voorlezen. Eventueel de kinderen op het podium. Presentatie!]

In kruiken en kannen. Elisa helpt een arme weduwe. Of: God zorgt voor de arme mensen.

Het verhaal begint verdrietig.

In Israël woont een gelovige mevrouw met haar twee jongens. Haar man is een poosje geleden gestorven. Dat was ook een gelovige man, een kind van de HEER. Hij behoorde bij de profeten. Hij mocht het woord van God aan de mensen vertellen.

Een soort dominee dus, zouden wij zeggen.

Toen hij stierf bleef zijn vrouw achter met haar twee zonen. Wie moest er nu voor hen zorgen? Wie kon er geld verdienen om eten te kunnen kopen? Die moeder? Die jongens?

Eerst hadden ze nog wel wat eten en drinken gehad. Maar het raakte op. En toen had die mevrouw geld moeten lenen bij iemand anders. En nog een keer. En nog een keer.

Maar dat kan niet altijd doorgaan. Ze werden steeds armer. En de meneer van wie ze het geld geleend hadden werd boos en ongeduldig. "Wanneer krijg ik mijn geld terug? Snel graag. Want anders neem ik je beide jongens mee. Dan kunnen die mooi voor mij werken. Of ik ga ze verkopen. Dan krijg ik tenminste mijn geld weer terug." Nare man!

Maar wat erg voor die mevrouw en haar jongens! Je snapt wel dat zij erg verdrietig was en vaak huilde. Er was niemand die haar hielp. De burenen niet; de familie niet. En God ook niet?

Misschien heeft ze dat wel eens gedacht. Maar toch kon ze dat niet geloven. Want ze geloofde in God; ze hield van de HEER. En ze wist zeker, dat God wel kon helpen. God had ook gezegd dat er geen arme mensen in het land hoefden zijn en ook niet mochten zijn. Israël woonde in een rijk en vruchtbaar land.

Maar heel veel mensen in die tijd hadden God vergeten. Ze dachten alleen maar aan zichzelf en aan geld verdienen en rijk worden. En naar de arme mensen keken ze niet om.

Deze arme moeder heeft tot God geroepen en gebeden. "HEER, hoe moet het nu verder? HEER, help ons toch!"

God luistert daarnaar. Hij zorgt ervoor dat er iemand is die haar kan helpen. De profeet Elisa. Naar hem gaat ze toe. En ze vertelt hem het hele verhaal. Ze blijft dus niet met de armen over elkaar zitten tot er iemand langs komt.

Elisa hoort haar verhaal aan. Hij vindt het heel erg.

"Wat kan ik voor u doen?" Vraagt hij. En hij merkt dat deze mevrouw het niet weet. En dan geeft God hem een idee.

"Vertel me eens, wat hebt u nog in huis?"

'Alleen een kruikje olie, heer, 'antwoordde ze, 'verder niets.'"

Alleen een kruikje met wat olijfolie. Dat is niet veel. Daar kun je toch niks mee? Je kunt geen brood bakken, want er is helemaal geen meel in huis.

Wij mensen kunnen niks met een beetje olie alleen. God de HEER wel. Dat gelooft Elisa. Daarom zegt hij tegen deze vrouw:

"Ga bij uw burenen kruiken en kunnen te leen vragen, lege, zoveel als u er krijgen kunt."

Haal heel veel kruiken en kannen op, potten en pannen. Alles waar je wat in kunt gieten. En de beide jongens moeten daarbij helpen. "Gaan jullie maar bij de burens vragen. En in heel het dorp."

- 'Buurvrouw, hebt u nog lege kruiken en kannen voor ons? Mogen wij die gebruiken?'
- 'Jawel. Maar wat moet je moeder daarmee?'
- 'Weten wij niet. Maar Elisa heeft gezegd dat we ze moeten ophalen overal weg.'
- 'Hier, neem maar mee.'

Zo komt het hele huis vol te staan met kruiken en kannen, met vaten en flessen. Misschien zijn het er nog wel meer dan hier op het podium staan.

En dan?

Moeder doet de deur op slot. Dat had Elisa gezegd. De burens hoeven niet te kijken. En de man die van hen zijn geld terug eist al helemaal niet. God de HEER kan geen pottenkijkers gebruiken, als hij een wonder gaat doen.

Want dat gebeurt er. De vrouw begint met haar olie kruikje een kan of een vat vol te gieten. En nog een. En nog een.

'Kijk, zo ongeveer. Ik doe het even na. [*Kruikje leeg gieten in een andere kan.*] En dan houdt het hier op. Daar niet!

De jongens brengen telkens een nieuwe kruik of kan. 'Breng nog eens een.' En de volle worden weggezet.

Dat gaat maar door. Dat gaat maar door totdat er geen lege kruik meer is. Alle olie stroomt in kruiken en kannen.

Die moeder en haar jongens moeten niet denken: 'Hoe kan dat nou?' Niet stiekem even in het kannetje kijken. Maar moeder moet gewoon doorschenken. Gewoon doen wat Elisa heeft gezegd. Gewoon geloven dus. Gewoon geloven, dat de HEER hier een wonder doet. En dat hij deze arme weduwe en haar zoons helpt.

Als de mensen niet helpen, dan doet God het wel. En heel royaal.

Wat zal deze vrouw blij en dankbaar zijn geweest. 'HERE God, dank u wel!' En zij gaat het heel enthousiast aan Elisa vertellen. Die is natuurlijk ook heel blij.

Maar wat moet deze arme weduwe nu met zoveel olijfolie? Misschien wel een paar honderd liter. Van olie alleen kun je niet eten. Daarom krijgt ze van Elisa nog een aanwijzing.

"Die olie moet u verkopen om uw schuld af te betalen, 'zei hij. 'En van wat er overblijft, kunnen u en uw kinderen leven.'"

Zo straks vroeg ik: Gaat onze koster soms een winkeltje beginnen hier in de kerk? Dat was een grapje.

Maar de weduwe uit ons bijbelverhaal kan door Gods zorg een oliewinkeltje beginnen. Zo zorgt God ervoor dat ze geld verdienen kan. En dat ze kan betalen, wat ze nog betalen moet. De man aan wie ze het betalen moest, zal vast vreemd hebben opgekeken.

En ik denk dat het olijfolie van de beste kwaliteit was. Net als de wijn van Jezus op de bruiloft in Kana. Dat was ook de beste wijn die ze ooit hadden gedronken.

God zorgt ervoor dat deze weduwe met haar zoons weer leven kan en weer gelukkig kan zijn. Haar man krijgt ze niet terug. Maar haar jongens mag ze houden. Zij kunnen prima helpen om de olie te verkopen.

Zo komt alles in kruiken en kannen of – zoals wij zeggen - in kannen en kruiken. God maakt het heel goed.

Wat leren wij hiervan? In elk geval dit, dat God wil dat er geen arme mensen zijn in de kerk. En eigenlijk ook niet in de wereld. En dat hij de mensen aanmoedigt om anderen te helpen. Arme mensen, zieke mensen, gevluchte mensen, mensen in de gevangenis. Noem maar op.

Later, toen de Heilige Geest was uitgestort, brachten de leerlingen van Jezus dat in praktijk. De Bijbel vertelt:

"Niemand onder hen leed enig gebrek: wie een stuk grond of een huis bezat, verkocht het, bracht de opbrengst naar de apostelen en legde die aan hun voeten neer, waarna het geld naar behoefte onder de gelovigen werd verdeeld." (Hand. 4:34,35)

Zo wil God het. En wat zal de Heer Jezus daar blij mee geweest zijn. Zou hij dat ook met ons zijn?

De kruiken en kannen hier op het podium blijven leeg. Dat heb je gezien. En de mensen van wie we ze hebben geleend, mogen ze straks gewoon weer mee naar huis nemen.

Maar als je gelooft in Jezus en de HERE liefhebt, dan ga je armen helpen en Gods goede gaven doorgeven.

Reken maar dat God daarvan geniet. Wat is Hij goed voor ons!

Amen